Pregaria.cat

Entrada

La casa d'abans

Per pregaria.cat el dg., 08/11/2009 - 09:00

Has parat el cotxe, i baixat el vidre de la finestra. El motor quiet. Et quedes mirant aquella casa d'abans, de quan eres infant. En aquells anys era a les afores de la vila, envoltada d'oliveres i conreus.

Per uns moments tornes a escoltar els crits dels germans; la teva imaginació neteja les herbes que ara l'envolten i apareix en la teva ment el jardí ple de flors. Obres les finestres, ara tancades i barrades. Hi havia testos amb geranis. Entres per les finestres i tornes a veure el menjador, amb aquell seient gran de l'avi....

On són los flors? I el crits i corredisses? On el riure i les llàgrimes? Qui va tancar per darrer cop aquell porta que s'obria al matí i es tancava amb la clau gran al vespre? I els avis on són? i aquelles postes de sol, els cants dels ocells, i les tamborinades d'estiu? Què se n'ha fet del jocs?....

Mires la casa d'abans, i te n'adones que ja no hi és. La que veus és com una mòmia. Va ser durant uns anys una llar, plena de colors, de persones estimades, de moments feliços... i d'altres no tant. La casa d'abans tan sols resta en la teva memòria. Fora d'ella ja no hi és.

La casa d'abans ets tu, que hi vas viure, hi vas créixer.... Tan sols en la teva ment, en el teu cor, en la teva persona, hi ha la casa d'abans.

Quan tornes a engegar el motor i puges el vidre de la finestra del cotxe saps una cosa nova. *Què fonamental és el moment d'ara* . Àdhuc el passat és ara, que reviu per uns instants.

Oh, Déu meu! En aquesta buidor que deixa en mi el temps imparable, i el trànsit fugaç de tot... ajuda'm a sentir que habites a la meva casa d'ara, en el més profund de mi, per comunicar Vida a la vida. Si us plau. Moltes gràcies.

Jesús Renau sj